

Samuel (19): “Er is niets moeilijks aan en je helpt een ander... Dus vind ik mijn registratie iets vanzelfsprekends.”

Samuel is 19 en woont in Deurne. Wanneer we hem vroegen om stamceldonor te worden, moest hij geen twee keer nadenken. “Ik wist eigenlijk niets over stamcellen geven. Toen ik hoorde wat ik kon doen om te helpen en hoe klein die moeite was, heb ik me meteen geregistreerd. Zo heeft mijn moeder mij ook opgevoed: als je goed kan doen voor een ander, moet je daar geen moment over twijfelen.” Samuel heeft een Belgische vader en een Ghanese moeder, die christelijk-protestants is. Maar religie speelt geen belangrijke rol in zijn leven volgens hem – en dus ook niet in zijn keuze om stamceldonor te worden: “Het gaat veel meer om die achterliggende waarde van elkaar helpen. In die gedachte heeft ze me grootgebracht.”

Trotse mama, bescheiden zoon

“Mijn moeder was er ook bij op het moment dat ik besloot stamceldonor te worden. Ze was trots dat ik daarvoor koos. Mijn hele familie was eigenlijk wel ‘content’ dat ik mij registreerde.” Terwijl Samuel zelf zich niet per se nobel of speciaal voelt nu hij stamceldonor is geworden: “Ik vind het eigenlijk redelijk normaal om dat te doen. Er is niets moeilijks aan en je helpt een ander... Dus gaat ‘t in feite over iets vanzelfsprekends.